

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 41CoKR/35/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5117220651
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Púchovská
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:5117220651.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miroslavy Púchovskej, členiek senátu JUDr. Aleny Križanovej a JUDr. Miriam Boborovej Sninskej v právnej veci žalobcu M. M. G., bytom S. XXX/XX, XXX XX H., narodený XX.X.XXXX, štátny občan SR, zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Jozef Plačko s.r.o., so sídlom Námestie A. Hlinku 29/34, 017 01 Považská Bystrica, IČO: 47 241 411, proti žalovanej: M. O. O., bytom P. D. XXX/XX, XXX XX H., narodená XX.X.XXXX, štátny občan SR, zastúpenej Advokátska kancelária JUDr. Peter Strapáč, PhD., s.r.o., so sídlom Májová 1582, 022 01 Čadca, IČO: 50 473 522, o zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 1Odi/1/2017-126 zo dňa 12.júna 2019 takto

rozhodol:

- I. Rozsudok Okresného súdu Žilina č. k. 1Odi/1/2017-128 zo dňa 12.júna 2019 potvrdzuje.
- II. Žalovaná má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Žilina napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a rozhodol, že žalovaný má voči žalobcovi nárok na plnú náhradu trov konania, a ktorých výške súd rozhodne samostatným rozhodnutím po právoplatnosti rozsudku.

2. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 17.7.2011 domáhal oddĺženia pre nepoctivý zámer žalovanej. Žalobu odôvodnil skutočnosťou, že Okresný súd Žilina uznesením zo dňa 29.05.2017 poskytol žalovanej ochranu pred veriteľmi. Uznesenie bolo uverejnené v Obchodnom vestníku č. 107/2017 dňa 6.6.2017. Žalobca tvrdil, že dlžníčka za celé obdobie nepotrebovala žiadnu ochranu pred veriteľom, nakoľko žalobca jej túto ochranu poskytoval ako veriteľ osobne, a to od jej vzniku až doposiaľ. Jedná sa o vymáhanie pohľadávky, ktorá vznikla ešte v roku 2001 ako dlh z nenávratnej pôžičky.

3. Súd ďalej uviedol, že uznesením Okresného súdu Žilina sp. 2OdS/1/2017-117 z 29.5.2017 bola dlžníkovi JUDr. Marcele Molitorisovej poskytnutá ochrana pred veriteľmi. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 7.6.2017 Uznesením Okresného súdu Žilina sp. 2OdS/1/2017-181 z 23.5.2018 súd určil splátkový kalendár v prospech dlžníka. Súd oddĺžil dlžníka tak, že ho zbavil všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené iba splátkovým kalendárom, a to v rozsahu, v akom nebudú splátkovým kalendárom uspokojené a dlhov, ktoré sú vylúčené z uspokojenia. Dlžník bol povinný začať s plnením splátkového kalendára od prvého dňa kalendárneho mesiaca, ktorý nasleduje po kalendárnom mesiaci, v ktorom bol určený splátkový kalendár. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 31.5.2018. Z odôvodnenia bodu 36 uznesenia vyplýva, že dlžník bude poskytovať plnenie pohľadávky nezabezpečeného veriteľa JUDr. Jaroslava Kabáča vo výške 5.134,24 eur v polročných splátkach po 513,42 eur. Súd ďalej uviedol, že z pripojeného spisu Okresného súdu Žilina sp. zn. 21OdS/1/2017 a z

pripojeného spisu Centra právnej pomoci vo veci oddĺženia zistil, že žalovaná podala prostredníctvom Centra právnej pomoci dňa 2.5.2017 návrh na určenie splátkového kalendára. V zozname záväzkov uviedla peňažný záväzok voči veriteľovi JUDr. Jaroslavovi Kabáčovi vo výške 86.822,05 eur, pričom právnym dôvodom vzniku pohľadávky je Zmluva o pôžičke z 23.4.2001. V zozname majetku väčšej hodnoty, ktorý dlžník vlastnil v posledných troch rokoch, žalovaná uviedla hnuiteľnú vec osobný automobil v hodnote 3.500,--eur. Ďalej uviedla pozemok, a to 1. pozemok na parcele č. 1473/1 vo výške 1/4 v hodnote 137.000,--eur, 2. pozemok na parcele 1473/2 vo výške 1/4 v hodnote 12.000,--eur, 3. pozemok na parcele 1815/44 v 1/4 v hodnote 15.000,--eur a 4. stavbu uvedenú ako sklad v k. ú. Tvrdošín na liste vlastníctva č. 2368 v podiele 1/4 v hodnote 50.000,--eur. Ako súdne spory súvisiace s majetkom žalovaná uviedla spor vedený na Okresnom súde Námestovo o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam, uvedeným pod číslom položky 1, 2, 3 a 4.

4. Súd v prvom rade skúmal splnenie procesných podmienok - žalobca má oprávnenie na podanie návrhu na zrušenie oddĺženia na základe ustanovenia § 166f ods. 1 ZKR, takže ide o spor medzi stranami konania vyvolaný osobitnou povahou konkurzného konania podľa § 20 písm. d/ CSP. Splátkový kalendár a oddĺženie dlžníka - žalovanej je vedený na Okresnom súde Žilina sp. zn. 2OdS/1/2017 (ďalej splátkový kalendár), v rámci ktorého je žalobca veriteľom žalovanej. Súd skúmal, či v danom prípade boli naplnené znaky konania dlžníka s nepoctivým zámerom posúdenia okolností, z ktorých vznikla platobná neschopnosť dlžníka.

5. Ďalej uviedol, že jednou z podmienok na vyhlásenie konkurzu, resp. na určenie splátkového kalendára je platobná neschopnosť dlžníka s tým, že fyzická osoba je platobne neschopná, ak nie je schopná plniť 180 dní po lehote splatnosti aspoň jeden peňažný záväzok. Predpokladom platobnej neschopnosti je skutočnosť, že fyzická osoba nie je schopná ani len čiastočne plniť svoj záväzok s tým, že neschopnosť plniť svoj záväzok musí byť všeobecná. Musí byť zrejmé, že plnenie záväzku je pre dlžníka nemožné. Žalobca tvrdil, že žalovaná nebola platobne neschopná a nakoľko sa jedná o vyvráťiteľnú domnienku, bolo podľa názoru súdu povinnosťou žalobcu túto domnienku vyvrátiť. Skutočnosť, že žalovaná nebola a nie je platobne neschopná, bola tvrdená žalobcom v jeho písomných vyjadreniach a prednesená na pojednávaní, avšak preukázaná a vyvrátená žiadnymi dôkazmi nebola. Žalobca poukazoval na skutočnosť, že žalovaná v návrhu na určenie splátkového kalendára neuviedla všetok majetok, ktorý vlastní s tým, že odkazoval na konanie vedené na Okresnom súde Dolný Kubín č. k. 6Er/671/2005, avšak v prejednávanej veci nekonkretizoval, nešpecifikoval a neuviedol zoznam majetku, ktorý mala žalovaná „zatajiť“ a neuviesť v návrhu na určenie splátkového kalendára. Za tým účelom odkazoval a žiadal pripojiť uvedený exekučný spis a neuviedol a neoznačil listinný dôkaz, ktorý by majetok preukazoval. Presný zoznam majetku hnuiteľného, či nehnuteľného, ktorý žalovaná v návrhu na určenie splátkového kalendára neuviedla a uviesť mala, žalobca nešpecifikoval a neupresnil. Súd uviedol, že skutočnosť, že sa jedná o majetok, ktorý nemá súpisné číslo, nie je prekážkou jeho označenia, či už popisom, katastrálnou mapou, prípadne inou listinou. Súd tak nemal preukázaný majetok vo vlastníctve žalovanej, ktorý žalovaná neuviedla v návrhu na určenie splátkového kalendára a mal by byť v jej vlastníctve.

6. Ďalej uviedol, že dotknutý veriteľ - žalobca nevyužil svoje zákonné právo podať námietku v zmysle ust. § 168d ods. 2 ZKR, v ktorej mohol uviesť nesprávne údaje uvedené v splátkovom kalendári, t. j. námietkou sa mohol domáhať uvedenia správnej výšky svojej pohľadávky, ktorú má žalovaná v splátkovom kalendári zaplatiť. Nakoľko námietky podané neboli, súd vychádzal z údajov uvedených v návrhu na splátkový kalendár a tento aj v navrhovanej podobe určil.

7. Žalobca ďalej tvrdil, že žalovaná neplní súdom určený splátkový kalendár, nakoľko zaplatila žalobcovi iba jednu splátku, pričom jej povinnosťou je platiť splátky v mesačných intervaloch. K uvedenému súd uviedol, že táto skutočnosť neobstojí, nakoľko zo samotného zákonného ustanovenia § 168f ods. 1 písm. b/ ZKR a rovnako z uznesenia súdu o určení splátkového kalendára vyplýva, že dlžník bude poskytovať plnenie pohľadávky nezabezpečeného veriteľa JUDr. Jozefa Kabáča v polročných splátkach (bod 36 uznesenia 2OdS/1/2017 z 23.5.2018). Zaplatenie troch splátok v zmysle určeného splátkového kalendára predložila žalovaná v podobne listinných dôkazov na pojednávaní 15.5.2019 a sú súčasťou súdneho spisu, preto súd konštatoval, že žalovaná splátkový kalendár plní.

8. S poukazom na uvedené skutočnosti súd žalobu v celom rozsahu zamietol, a to vzhľadom na nepreukázanie zákonných predpokladov nepoctivého zámeru žalovanej. Ďalej uviedol, že žalovaná požiadala súd o oddĺženie splátkovým kalendárom a nie o oddĺženie konkurzom s tým, že v oddĺžení

splátkovým kalendárom bude veriteľ v postavení žalobcu uspokojený na 100%, čo je dôkazom snahy žalovanej splatiť dlh žalobcovi v medziach svojich schopností a možností.

9. Súd návrh žalobcu vykonať dôkazy vypočítím žalobcu a žalovanej zamietol s odôvodnením, že sa jedná o nehospodárne konanie, pričom ohľadne vyjadrení žalobcu a žalovanej mal súd k dispozícii množstvo listinných dôkazov preukazujúcich chronológiu vzniku pohľadávky žalobcu, priebehu nasledujúceho exekučného konania a konania o určení splátkového kalendára. Výsluch otca žalovanej v tejto sporovej veci považoval za nadbytočný a neozrejmujúci zákonné podmienky nepoctivého zámeru žalovanej pri splátkovom kalendári. Z uvedených dôvodov, nakoľko žalobca presne nešpecifikoval, za akým účelom a ohľadne akých skutočností a otázok majú byť navrhované osoby vypočítané, navrhované dôkazy súd vyhodnotil ako nehospodárne, nezdôvodnené a zamietol ich.

10. Vyhodnotením dôkazov tak súd dospel k záveru, že žalobca nepreukázal dostatočným spôsobom existenciu zákonných dôvodov na zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer, neuniesol dôkazné bremeno ohľadne skutočností uvedených v žalobe a v konaní nepreukázal, že by došlo k nepoctivému zámeru žalovanej. Žalobca v tomto konaní dôkazné bremeno preukázania svojich tvrdení neuniesol.

11. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa ust. § 255 ods. 1 CSP a žalovanej ako úspešnej v konaní priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o ktorých výške rozhodne súd v súlade s ust. § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

12. Proti rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, a to s poukazom na ust. § 365 ods. 1, písm. a/, b/, d/, e/, f/, g/ a h/ CSP z dôvodu, že neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, konanie má inú vadu, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy na zistenie rozhodujúcich skutočností, dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, keď nekriticky a bez náležitého odôvodnenia prevzal zmätočnú a vzájomne sa vylučujúcu a protichodnú argumentáciu žalovanej.

13. K absencii platobnej neschopnosti žalovanej, nepravdivosti tvrdení žalovanej a neuvedení iného majetku ako nepatrné hodnoty žalobca uviedol, že pri podávaní návrhu na určenie splátkového kalendára žalovaná vyhlásila, že je platobne neschopná a že do tohto stavu sa neprivedla úmyselne. Zároveň vyhlásila, že vlastní majetok uvedený v prílohe. Konkrétne v tlačive označenom ako „Zoznam majetku dlžníka“ žalovaná uviedla spoluvlastnícky podiel 1/4 k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX pre k.ú. H.: pozemok z registra C - KN, parc. č. XXXX/X, výmera 457 m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria, pozemok C - KN, parc. č. XXXX/X, výmera 395 m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria registra C - KN, parc. č. XXXX/XX, výmera 510 m², druh pozemku ostatné plochy, stavba súp. č. XXX na pozemku parc. č. XXXX/X, opis stavby: sklad. Všeobecná hodnota spoluvlastníckeho podielu 1/4 tohto nehnuteľného majetku predstavuje sumu XX.XXX,--eur. V priebehu exekučného konania vedeného súdnym exekútorom Jaroslavom Kabáčom, ml. EX/415/05, v ktorom žalobca - oprávnený a žalovaná - povinná do konania Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 6Er/671/2005 doručila listinu označenú ako „Nesúhlas so schválením predaja spoluvlastníckeho podielu nehnuteľností“, návrh na odklad exekúcie a návrh na zastavenie exekúcie, po ktorom exekútor mohol vykonávať už len úkony smerujúce k zabezpečeniu majetku povinnej a nemohol vykonávať úkony znamenajúce bezprostredné vykonávanie exekúcie. Exekučný súd vyhovel návrhu žalovanej na neschválenie nadobudnutia spoluvlastníckeho podielu, v ktorom žalovaná nesúhlasí s predajom jej spoluvlastníckeho podielu z dôvodu, že podľa jej tvrdenia je spoluvlastníčkou aj ďalších stavieb postavených na pozemkoch a v prípade schválenia predaja nehnuteľností zapísaných na LV podľa vyjadrenia žalovanej by prišla o majetok v hodnote minimálne 100.000,--eur. Ide o stavby nezapísané na LV, nachádzajúce sa na pozemkoch zapísaných na LV, zahrnutých do znaleckého posudku v exekučnom konaní: administratívna budova, garáže, haly, sklady. Uviedol, že žalovaná je podielovou spoluvlastníčkou 1/4 aj k nehnuteľnostiam nezapísaných na LV č. 2368 v k. ú. Tvrdošíň v hodnote ďalších minimálne 50.000,--eur a celkovo len jej nehnuteľný majetok má hodnotu minimálne 100.000,--eur. Ide o taký nehnuteľný majetok, ktorý žalovaná môže kedykoľvek transformovať na

finančnú hotovosť , nakoľko naň nie je odkázaná pri zabezpečení svojej bytovej otázky, resp. tieto nehnuteľnosti ani nie sú spôsobilé na bývanie, ani ich žalovaná nevyužíva. Žalobca uviedol, že dôkazy k skutkovým okolnostiam sa nachádzajú priamo v spise sp. zn. 1 Odi/1/2017, a to rozhodnutie Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 6Er/671/2005-331 zo dňa 8.2.2017 o neschválení návrhu na schválenie nadobudnutia spoluvlastníckeho podielu žalovanej, vyjadrenie žalovanej, resp. jej právneho zástupcu na pojednávaní dňa 15.5.2019, strana č. 7 prvý odsek zápisnice a strana 9 prvý odsek zápisnice, písomné vyjadrenie žalobcu z 20.8.2019, najmä str. č. 5, vyjadrenie na pojednávaní dňa 15.5.2019, strana č. 8 zápisnice, nepopretie neuvedenia zoznamu majetku vo vlastníctve žalovanej, nezapísaného na LV žalovanou, resp. odôvodňovanie jeho neuvedenia v konaní o určenie splátkového kalendára (str. 4, 5,6 zápisnice). Ďalej sa jedná o dôkazy nachádzajúce sa v spise Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 6Er/671/2005, návrh žalovanej na neschválenie nadobudnutia spoluvlastníckeho podielu, žaloba žalovanej o zrušenie a vyporiadanie spoluvlastníckeho podielu, žaloba žalovanej o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, sms komunikácia žalovanej žalobcovi zo dňa 12.2.2015, Dôkazy žalobcom navrhované, a to výsluch žalobcu, žalovanej a Ing. Štefana Molitorisa (otca žalovanej).

14. Žalobca uviedol, že napriek nevykonaniu niektorých dôkazov považuje za preukázané tieto skutkové okolnosti:

- Peňažnú pohľadávku bolo možno voči žalovanej vymôcť v exekučnom konaní a pohľadávka mohla byť zaplatená v plnej výške
- V čase podania návrhu žalovaná nebola platobne neschopná a o tejto skutočnosti vedela alebo s prihliadnutím na skutočnosti musela vedieť
- V označenom exekučnom konaní pohľadávka nebola zaplatená výlučne konaním žalovanej, len jej konaním došlo k neschválení návrhu na schválenie nadobudnutia vlastníckeho podielu v exekučnom konaní. Kritériom na platobnú neschopnosť je spôsobilosť peňažnú pohľadávku vymôcť exekúciou a nie tzv. možné dobré dôvody na zabránenie vymoženiu pohľadávky exekúciou
- Nie sú pravdivé vyhlásenia žalovanej o jej platobnej neschopnosti, jej poctivom zámere uspokojiť svojho veriteľa a vynaložení úprimnej snahy riešiť dlh v medziach možností a schopností žalovanej, splnení jej povinností uviesť všetok majetok.

15. Z týchto preukázaných skutočností podľa žalobcu vyplývajú tieto právne závery:

- Zo správania žalovanej pred podaním návrhu možno usudzovať, že pri preberaní záväzkov sa spoliehala na to, že svoje dlhy bude riešiť konkurzom alebo splátkovým kalendárom
- V čase podania návrhu žalovaná nebola platobne neschopná, aj keď o tom vedela, alebo musela vedieť
- Nepravdivosť tvrdení žalovanej
- V návrhu alebo v prílohe návrhu, alebo na dopyt správcu žalovaná uviedla nepravdivú dôležitú informáciu alebo neuviedla dôležitú informáciu, aj keď vedela, alebo s prihliadnutím na okolnosti musela vedieť, že ide o dôležitú informáciu.

16. Podľa názoru žalobcu ide o štyri samostatné nespochybniteľne preukázané právne dôvody o jej nepoctivom zámere, ktoré boli v konaní preukázané.

17. Žalobca namietal, že súd zaťažuje žalobcu povinnosťou prísnejšej identifikácie nehnuteľností nezapísaných na LV ako postačovalo exekučnému súdu k neschválení predaja spoluvlastníckeho podielu žalovanej v exekučnom konaní, čo u žalobcu vyvoláva pochybnosti o rovnosti strán. Ak by žalobca skutočne mal prijať výhradu súdu, potom zostáva len vyhotovenie geometrického plánu na zameranie skutkového stavu nehnuteľného majetku žalovanej, čo považuje za neštandardné, nehospodárne a skutočne priznávajúce žalovanej neprímeranú procesnú výhodu, zaťažujúcu žalobcu neprímerane tak, ako by ust. § 166g ods. 3 ZKR sa vzťahovalo na žalobcu a nie na žalovanú. Podľa názoru žalobcu je problematická už samotná úvaha o vyhotovení geometrického plánu alebo znaleckého posudku na cudzie nehnuteľnosti, bez súhlasu podielových spoluvlastníkov.

18. K absencii prísnejšieho prihliadania na skutočnosti ovplyvňujúce poctivý zámer u dlžníka žalobca uviedol, že k tzv. medziam možností a schopností žalovanej sú zo spisu nespochybniteľne preukázané takéto skutkové okolnosti, že:

- Žalovaná dlhodobo mala a má významnejší majetok (nehnuteľnosti v hodnote najmenej 100.000,--eur podľa jej vlastného vyjadrenia)

- Žalovaná má skúsenosti s podnikaním a pôsobila v orgánoch právnickej osoby, (ponecháva žalobca na úvahu súdu pravdivosť vyhlásenia žalovanej, že nikdy nebola podnikateľkou)
- Žalovaná má aj iné osobitné životné skúsenosti, a to tie, že na báze vysokoškolského vzdelania v oblasti práva pôsobila posledných 13 rokov ako právnička v rôznych obchodných spoločnostiach, a v súčasnosti má trvalé zamestnanie v Centre právnej pomoci s nadpriemerným príjmom.

19. Súd sa s týmito skutkovými okolnosťami nijako nezaoberal v tom kontexte, aby konanie žalovanej vyhodnotil prísnejšie. Žalobca má jednoznačne za to, že súd žalovanej priznal práve diametrálne opačný status ako mal, žalovanú identifikoval ako osobu, ktorá dosiahla iba základné vzdelanie alebo je v dôchodkovom veku, alebo blízko takéhoto veku alebo má vážne zdravotné problémy alebo na čas alebo trvalo stratila obydľie alebo ju v živote postihla iná udalosť, ktorá žalovanej sťažila uplatnenie v spoločnosti, teda že súd u žalovanej prihliadal miernejšie na skutočnosti ovplyvňujúce poctivý zámer, a to formálne nedeklarovaným, no faktickým neexistujúcim postupom podľa § 166g ods. 4 ZKR. Naopak, prísnejšími povinnosťami súd zaťažuje žalobcu.

20. K úmyselnému privedeniu žalovanej do platobnej neschopnosti žalobca uviedol, že nemôže byť zároveň pravdou, že pri podaní návrhu na určenie splátkového kalendára majetok žalovanej predstavuje hodnotu viac ako 100.000,--eur, žalovaná je platobne neschopná a do tohto stavu sa neprivedla sama, resp. až so snahou poškodiť veriteľa, zároveň podávala pravdivé vyhlásenie konkurznému aj exekučnému súdu, ak platobne neschopná nie je, že podávala pravdivé vyhlásenie konkurznému súdu, prípadne až so snahou poškodiť veriteľa, keď sa súd argumentáciou žalobcu o takejto logickej implikácii vôbec nezaoberal, pritom táto logická implikácia je nevyhnutná, nemožno od nej abstrahovať, vyplýva zo skutkového stavu, a je dôvodom na posúdenie konania žalovanej minimálne podľa § 166g ods. 2 písm. e/ a h/ ZKR.

21. K ďalším nepravdivým vyhláseniam žalovanej poukázal žalobca na svoje písomné vyjadrenie zo dňa 20.8.2018 s tým, že na obsah tohto vyjadrenia opakovanie poukázal aj na pojednávaní dňa 15.5.2019. V tomto písomnom vyjadrení sú uvedené celkom štyri okruhy tvrdení žalovanej, pričom súd sa zaoberal len prvým okruhom žalobcom označených tvrdení žalovanej a ďalším trom okruhom, ktoré nie sú pravdivé, súd nevenoval žiadnu pozornosť. Súd tvrdeniu žalovanej, že neuviedla nepravdivé údaje prisvedčil s odôvodnením, týkajúcim sa úplne inej problematiky, a to jednak s konštatovaním o splnení formálnych náležitostí návrhu na určenie splátkového kalendára žalovanou a nevyužitím možnosti podať námietku údajov pri určovaní splátkového kalendára, čo celkom evidentne nie je takým konaním, ktoré možno považovať za hodnotenie pravdivosti alebo nepravdivosti tvrdení žalovanej. Ďalej uviedol, že nakoľko sa súd problematikou posledných troch okruhov nepravdivých tvrdení žalovanej vôbec nezaoberal, žalobca nemá možnosť k tejto časti viac argumentovať, len poukazuje na absenciu rozhodovacích procesov súdu pri vyhodnotení žalobcom tvrdých a v konaní preukázaných skutkových okolností, ktoré každá jednotlivito môžu, resp. súd majú viesť ku konštatovaniu o nepoctivom zámere žalovanej. Má za to, že rozhodnutie súdu je nepreskúmateľné, keď nepreskúmateľné je okrem iného rozhodnutie, odôvodnenie ktorého dostatočne nevysvetľuje, z akého dôvodu súd rozhodol tak, ako uviedol vo výroku rozhodnutia a žalobca sa len spolieha, že súd právo poznal, že rozhodnutie súdu bude presvedčivé a v súlade s platnou právnou úpravou.

22. K procesnému postupu súdu, dôkaznej situácií a hodnoteniu dôkazov žalobca uviedol, že na jednej strane súd zamietol návrhy na doplnenie dokazovania výsluchom žalobcu, otca žalovanej, keď v logickej kontradikcii k tomu je podľa názoru žalobcu odôvodnenie inej časti rozsudku o absencii dôkazov na vyhovenie žalobe (ods. 31 odôvodnenia rozsudku). Uviedol, že sa nespoliehal, že je procesnou povinnosťou súdu, aby sám z vlastnej iniciatívy zisťoval skutočnosti, no zo spisu je zrejmé, že súdu neabsentujú tvrdenia procesných strán a vo väzbe na tieto tvrdenia dôkazné návrhy, čo jednoznačne vyplýva tak z návrhov na dokazovanie v žalobe, vo vyjadrení žalobcu zo dňa 20.8.2018. Ide tiež o tvrdenia procesných strán a vo väzbe na tieto tvrdenia dôkazné návrhy, ktoré sú špecifikované v prednese právneho zástupcu žalobcu na pojednávaní dňa 15.5.2019, a to všetko v nadväznosti na procesný predpis, podľa ktorého skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela sa považujú za nesporné (§ 151 ods. 1 CSP).

23. Vzhľadom na uvedené skutočnosti žalobca navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prípadne, aby sám rozhodol v zmysle žalobného návrhu, v prípade aplikácie ust. § 390 písm. a/ CSP a zrušil oddĺženie dlžníčky M.. O. O.,

nar. XX.X.XXXX, trvale bytom P. D. XXX/XX, H. a s oddĺžením všetky súvisiace výroky z rozhodnutia Okresného súdu Žilina zo dňa 23.5.2018 sp. zn. 2OdS/1/2017-181 a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania a právneho zastúpenia vo výške 100%.

24. K odvolaniu podal osobné doplnenie žalobca, ktorý uviedol, že trvá na tom, čo uviedol vo svojej žalobe o zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer žalovanej. Menová nepatrí medzi dlžníkov, ktorí by potrebovali ochranu pred veriteľom, keď uviedla iba jedného veriteľa a ako veriteľ jej žalobca poskytoval túto ochranu osobne, a to od samotného vzniku pohľadávky. Pohľadávka vznikla ešte v roku 2001, to znamená, že od tej doby uplynuli takmer dve desaťročia a keby jej a jej rodine nebol poskytoval ochranu, bola by v exekučnom konaní táto pohľadávka dávno vymožená. Prehlásil, že nikdy peniaze nikomu inému nepožičal okrem tejto rodiny, s úrokmi alebo bez úrokov, od tejto rodiny žiadne úroky nechce, len to, čo im požičal, a preto si nezaslúži, aby ho nakoniec dlžníčka označila za úžerníka. Ďalej uviedol, že za jeho postoj a zdržanlivosť mu prejavovali určitú vďačnosť, nielen dlžníčka, ale aj jej rodina, s tým, že ráznejšie začal konať až po rokoch, keď sa im viditeľne prestalo dariť v podnikaní a z nejakého dôvodu s ním prestali komunikovať. V roku 2008, keď už pracovala na Centre právnej pomoci, pobočka Tvrdošín, bol vydaný príkaz na vydanie exekúcie zrážkami zo mzdy, až vtedy sa ozvala písomne aj osobne, že jej vedúca z Bratislavy volala, že ak takáto exekúcia bude proti nej pokračovať, budú ju považovať za problémového zamestnanca a nemôže pracovať na Centre právnej pomoci. Vtedy sľúbila, že ak jej otec nepomôže, prevedie na žalobcu svoj podiel nehnuteľnosti. Proti exekúcii predajom nehnuteľností sa začala tvrdo brániť, až nakoniec dosiahla toho, že predaj spoluvlastníckeho podielu nebol súdom schválený. Ďalej uviedol, že zistila, že sa dá exekúcie zbaviť aj formou konkurzného konania, a to na náklady štátu, čo jej umožnila novela zákona č. 377/2016 Z. z. Ako zamestnankyňa Centra právnej pomoci to využila a obrátila sa na Centrum právnej pomoci v inom okrese, ktorý jej zabezpečil všetko, čo bolo na to potrebné. Žalobca uviedol, že v tomto prípade vidí nepoctivý zámer dlžníka, ktorý je dostatočne odôvodnený aj v odvolaní podanom jeho právnym zástupcom. Ďalej uviedol, že aj keď to s touto vecou nesúvisí, konkurzným konaním sa zbavili dluhu aj rodičia dlžníčky s tým, že u oboch bolo začaté konkurzné konanie nie na návrh veriteľov, ale dlžníka.

25. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedla, že rozhodnutie Okresného súdu Žilina považuje za zákonné a správne, s náležitým odôvodnením, v ktorom súd jasne a zrozumiteľne uviedol dôvody, ktoré ho viedli k zamietnutiu žaloby. S odvolaním žalobcu sa nestotožňuje. K tvrdeniu žalobcu, že nebola platobne neschopná, žalovaná uviedla, že platobná neschopnosť bola riadnym a náležitým spôsobom preukázaná a je v súlade so zákonom o konkurze a reštrukturalizácii. Žalobca žiadnym spôsobom nenamietal schválený splátkový kalendár a až následne podal žalobu na súd. V tomto smere sa nestotožňuje s argumentáciou žalobcu, ktorý uvádza, že jasným spôsobom nešpecifikovala svoj záväzok. Uviedla, že exekúcia bola vykonávaná na Exekútorskom úrade JUDr. Kabáča ml., ktorý je synom žalobcu, pričom už v rámci súdneho konania na pojednávaní žalovaná preukázala, že samotný súdny exekútor mal zásadné problémy vyšpecifikovať zostatok pohľadávky, keď poukázala na listinné dôkazy, ktoré sa nachádzajú v súdnom spise a z ktorých vyplýva vždy rôzny zostatok pohľadávky. Predmetné sumy sú iba prepísané z toho, čo špecifikoval samotný exekútor. Ďalej uviedla, že v rámci súdneho konania žalobca podsúval súdu nepravdivé skutočnosti. Snažil sa súdu prezentovať, že si žalovaná riadnym spôsobom neplatí svoj splátkový kalendár a uvádzať, že mu nie sú poskytované splátky riadne a včas v zmysle uznesenia sp. zn. 2OdS/1/2017 zo dňa 23.5.2018. Žalovaná aj v tomto prípade riadnym spôsobom preukázala súdu, že splátkový kalendár v zmysle odôvodnenia uznesenia aj bodu 36 uznesenia Okresného súdu Žilina v spojitosti so zákonom o konkurze a reštrukturalizácii riadne a včas plní, pretože žalobca nemal ani tú vedomosť, že pri splátkovom kalendári, ak dlžná suma nepresahuje 6.000,--eur, ale presiahne sumu 1.200,--eur, dlžník je povinný poskytovať splátky veriteľovi polročne, najneskôr k poslednému dňu príslušného kalendárneho polroka. Toto vyplýva aj z ustanovenia § 168f ods. 1 písm. b/ ZKR, a takto žalovaná svoje splátky plnila aj v súlade s odôvodnením uznesenia z 23.5.2018. K tvrdeniu žalobcu, že neuviedla kompletne všetok majetok, ktorý vlastní, žalovaná uviedla, že v zmysle tlačiva, ktoré je uvedené pre podávanie vyhlásenia uviedla všetok svoj nehnuteľný majetok, ktorý je zapísaný na LV. Pokiaľ žalobca tvrdí, že jej poskytoval ochranu pred veriteľmi a na jednej strane tvrdí, že on bol jediným veriteľom, žalovanú by zaujímal, pred kým jej túto ochranu poskytoval, keď jediným veriteľom bol samotný žalobca a vo svojich vyjadreniach, najmä doplnení vyjadrenia žalobcu uvádza, že on poskytoval žalovanej ochranu. Ďalej uviedla, že predmetný záväzok nemohla žiadnym relevantným spôsobom ovplyvniť, pretože tento prevzal výlučne jej otec, kde ona vystupovala len ako spoludlžníčka z dôvodu, že vlastnila byt, ktorý taktiež na ňu prepísali jej rodičia, a z predaja ktorého uspokojovala časť istiny žalobcovi. Uviedla, že aj keď bola v období od 22.6.2001 do 28.7.2006 zapísaná

ako jediná spoločníka obchodnej spoločnosti MOLITORIS, TIR - BUS EXPRESS, s.r.o., štatutárnym orgánom boli jej rodičia, neskôr cudzia osoba s tým, že ona v mene tejto spoločnosti nikdy ako konateľ nekonala a aj ako spoločník figurovala len „papierovo“ z dôvodu, že jej rodičia už v tomto čase mali záväzky. Zo zápisníc, ktoré predložila a ku ktorým sa žalobca vyjadril vyplýva, že predmetnú pôžičku poskytoval len jej otcovi, pretože boli dobrí známi. Ona žalobcu v čase poskytnutia pôžičky osobne nepoznala.

26. Poukázala tiež na to, že na jednej strane žalobca navrhoval výsluch jej otca a na strane druhej uviedol, že Ing. Molitoris sa zbavuje svojho majetku, pričom žalobca nevykonal žiaden úkon na to, aby napadol oddĺženie 8OdK/50/2018, ktoré sa týkalo jej otca a ani 2OdK/68/2017, ktoré sa týkalo jej matky, a to z toho dôvodu, že aj naďalej prechovávajú dobré vzťahy. Uviedla, že žalobca bol ochotný odkúpiť predmetný spoluvlastnícky podiel v areáli, ktorého bola ona podielovou spoluvlastníčkou, pričom bol ochotný jej ešte doplatiť nejakú sumu s tým, že následne vo svojom vyjadrení uvádza, že žalovaná nebola ochotná previesť svoj spoluvlastnícky podiel ani svojmu bratovi a predaj spoluvlastníckeho podielu v rámci exekúcie bratovi nebol súdom schválený, pretože ho žalovaná napadla. Podľa názoru žalovanej sa tieto skutočnosti síce zakladajú na pravde, avšak svedčia iba o tom, že jedinou snahou, či už v rodine žalovanej alebo veriteľa bola snaha pripraviť ju o jej spoluvlastnícky podiel, ktorý vlastní v predmetnom areáli a tento získať za zníženú hodnotu v rámci exekučného konania. Práve toto konanie považovala žalovaná za konanie v rozpore s dobrými mravmi, s ktorými sa nemohla stotožniť.

27. Ďalej uviedla, že ak žalobca tvrdí, že zneužila svoje postavenie pracovníčky Centra právnej pomoci, tak toto sa nezakladá na pravde, pretože v čase, kedy nadobudla predmetný záväzok a kedy boli uskutočňované zrážky zo mzdy a kedy bol predaný jej byt v Tvrdošíne, z ktorého bola zaplatená časť istiny, nemala žiadne výhody, pretože predmetnú istinu splácala.

28. Tiež uviedla, že je pre ňu zarážajúce, že žalobca napáda oddĺženie, pretože on nedôjde k žiadnej škode, pretože celá istina pohľadávky, ktorú požičal jej otcovi vo výške 16.596,96 eur mu už výlučne ňou bola uhradená a v rámci schváleného splátkového kalendára mu v splátkach uhrádza už len zákonné príslušenstvo. Podľa jej názoru úrok z omeškania vo výške 36,5 % s prihliadnutím na pôvod pôžičky je neprimerane vysoký. Žalobca má v súčasnosti už zaplatenú celú istinu a ona spláca len úroky z omeškania. S poukazom na uvedené skutočnosti nevidí racionálnosť podania návrhu žalobcu na začatie konania a už vôbec nie jeho snahu o odvolacie konanie. V žiadnom prípade sa u nej nemôže jednať o nepoctivý zámer, keď spláca dlh svojho otca, t. j. niečo, z čoho nemala žiaden ekonomický benefit, ale práve naopak mala a má s tým len útrapy a ťažkosti, keď musela speňažiť svoj byt, z ktorého zaplatila časť istiny predmetného záväzku. Utrpela tiež jej vážnosť v zamestnaní, keď jej začali vykonávať zrážky zo mzdy a celú situáciu dodnes veľmi ťažko psychicky nesie. Napriek tomu svoje zamestnanie nezanechala, aby sa vyhla uspokojovaniu pohľadávky žalobcu. Je paradox, že jej otec ako dlžník na uvedený záväzok doposiaľ žalobcovi neuhradil ani cent a žalobca voči nemu nevedie žiadne súdne konanie, ako je tomu v jej prípade. Poukázala na ust. § 168d ZKR, podľa ktorého môže každý veriteľ, ktorý môže byť splátkovým kalendárom dotknutý podať u správcu do 90 dní od zverejnenia oznamu v Obchodnom vestníku námietku. Žalobca tak v lehote neurobil a nijakým spôsobom splátkový kalendár nenamietol. Preto toto súdne konanie, v ktorom sa žalobca domáha zrušenia jej oddĺženia pre nepoctivý zámer nemôže reparať to, že žalobca pri uplatňovaní svojho práva nebol „bdeľým“ a zmeškal lehotu na podanie námietok voči zostavenému splátkovému kalendáru, v ktorom ako dlžníčka poskytla žalobcovi 100% plnenie v zmysle IV. časti ZKR. Na základe uvedeného žiada, aby krajský súd rozhodnutie okresného súdu Žilina ako skutkovo a právne správne potvrdil a priznal žalovanej náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

29. Žalobca v reakcii na vyjadrenie žalovanej uviedol, že žalovaná najväčšiu pozornosť sústredila na tvrdenie, že z pôžičkou fakticky nemala a nemá nič spoločné a ide len o formálny záväzok. Žalovaná prezentáciu tejto problematiky postupne posunula až do takej roviny, ktorá nie je zhodná ani len so základným skutkovým stavom. Žalobca ponecháva na úvahu súdu, do akej miery ide o také prostriedky procesnej obrany žalovaného, ktoré reflektujú reálne skutkový a právny stav a do akej miery sú zavádzaním alebo len súcití vzbudzujúcimi prejavmi žalovanej, pričom žalobca popiera tvrdenie žalovanej, že žalovaná s pôžičkou nič spoločné nemá a tvrdí, že pôžička bola poskytnutá spoločne a nerozdielne žalovanej a jej otcovi. Táto skutočnosť vyplýva aj z rozsudku:..... „súd z predloženej žaloby, písomných vyjadrení sporových strán, listinných dôkazov a prednesov na pojednávaniach dospel k záveru, že žalovaná ako solidárna dlžníčka od vzniku svojho dlhu voči žalovanému podnikala a

vykonávala úkony smerujúce k uspokojeniu svojho dlhu, mala úmysel vysporiadať sa so svojimi dlhmi tak pred podaním návrhu, ako aj počas splátkového kalendára“..... (str. 13 ods. 36 rozsudku)

30. Žalobca ďalej tvrdí, že nepodanie námietok nepochybne nie je takým konaním, ktoré možno považovať za hodnotenie pravdivosti alebo nepravdivosti tvrdení žalovanej s tým, že sa nikdy nevyjadril, že zmeškal lehotu, ani či žalobou chce reparať absenciu svojej prípadnej bdelosti.

31. K problematike platobnej neschopnosti sa žalovaná vyjadruje len v tom rozsahu, že v žiadnom prípade sa nemôže stotožniť s tým, že by nebola platobne neschopná, pričom odkazuje na údaje riadny a náležitý spôsob preukázania platobnej neschopnosti. Žalobca sa domnieva, že ak žalobkyňa (správne žalovaná) mala argumenty na preukázanie svojich tvrdení k tejto problematike, použila by ich aspoň v tejto fáze konania, v ktorej sa vyjadruje k odvolaniu žalobcu.

32. K problematike absencie prísnejšieho prihliadania na skutočnosti ovplyvňujúce skutočný zámer dlžníka žalovaná argumentuje obranou, že ona nezneužila svoje postavenie pracovníčky Centra právnej pomoci, teda opäť inou problematikou s tým, že žalobca sa nikdy nevyjadril v tom zmysle, že žalovaná svoje postavenie zamestnankyne zneužila, žalobca dal súdu do pozornosti nespochybniteľné fakty, resp. skutkové okolnosti, na ktoré poukazuje už vo svojom odvolaní, teda argumentácia žalobcu nie je o zneužívaní, ale o tom, že sú splnené podmienky na prísnejšie prihliadanie na skutočnosti ovplyvňujúce poctivý zámer u dlžníka s tým, že súd na takýto prístup u žalovanej rezignoval. Ďalej uviedol, že žalovaná nechala bez povšimnutia ďalšie tvrdenie žalobcu, konkrétne týkajúce sa tvrdenia o úmyselnom privedení žalovanej do platobnej neschopnosti a tiež tvrdenia týkajúcich sa ďalších nepravdivých vyhlásení žalovanej uvedených vo vyjadrení žalobcu zo dňa 15.5.2019, na ktoré žalobca poukazuje v odvolaní v časti 5. Žalovaná nechala bez povšimnutia aj argumentáciu v čl. 6.

33. Žalovaná v reakcii na vyjadrenie žalobcu uviedla, že so skutočnosťami v ňom uvedenými v žiadnom prípade nesúhlasí. V celom rozsahu zotrváva na svojich ústnych a písomných prednesoch, ktoré boli odprezentované na pojednávaniach, ako aj na písomných vyjadreniach a stanoviskách, ktoré doručila Okresnému súdu Žilina. Má za to, že zo strany žalobcu ide o účelové konanie, pretože oddĺženým bol rovnako aj jej otec, pričom žalobca voči nemu nepodal žiaden návrh na zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer, čo jednoznačne preukazuje ňou tvrdená skutočnosť, že žalobca voči nej podáva účelovo žalobu o zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer v súčinnosti s jej otcom a bratom, s ktorým je už niekoľko rokov v súdnom spore o vyporiadanie podielového spoluvlastníctva. Čo sa týka skutkových a právnych tvrdení má za to, že k týmto sa podrobne vyjadrila a náležitým spôsobom uniesla aj preukázala skutočnosti, ktoré sú vo veci podstatné. V konaní o návrhu na zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer je dôkazné bremeno výlučne na žalobcovi, ktorý takéto dôkazné bremeno v žiadnom prípade neuniesol, pričom jeho skutkové tvrdenia sú takým zásadným spôsobom odlišné, že sa im nedá prisvedčiť ani právna relevancia. Z uvedeného dôvodu žiada, aby odvolací súd rozhodnutie Okresného súdu Žilina ako skutkovo a právne správne potvrdil a priznal jej náhradu trov konania a právneho zastupovania v rozsahu 100%.

34. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací podľa ust. § 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) prejednal odvolanie v rozsahu danom ustanovením § 379 CSP, rešpektujúc viazanosť odvolacími dôvodmi podľa § 380 ods. 1 CSP, nenariadil pojednávanie, pretože nepovažoval za potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie (ust. § 385 ods. 1 CSP), pričom dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, preto rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1,2 CSP potvrdil.

35. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody

36. V preskúmvanej veci krajský súd nezistil dôvod k tomu, aby zo strany odvolacieho súdu došlo k zopakovaniu alebo doplneniu dokazovania vykonaného pred súdom prvej inštancie. V danom prípade preto vychádzal zo skutkového zistenia zisteného súdom prvej inštancie. Po preskúmaní veci na základe podaného odvolania žalobcom dospel krajský súd k záveru, že súd prvej inštancie zistil v dostatočnom rozsahu skutkový stav veci potrebný pre rozhodnutie, vykonané dôkazy vyhodnotil v súlade s ust. § 191

ods. 1 CSP a svoje rozhodnutie náležitým spôsobom odôvodnil podľa ust. § 220 ods. 2 CSP. S dôvodmi rozhodnutia súdu prvej inštancie sa krajský súd stotožňuje a v podrobnostiach na tieto dôvody odkazuje.

37. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že žalobca sa domáhal zrušenia oddĺženia pre nepoctivý zámer žalovanej na tom skutkovom základe, že žalovaná nepatrí medzi dlžníkov, ktorý potrebujú poskytnúť ochranu proti veriteľom, pretože túto ochranu jej poskytoval ako veriteľ on osobne, a to od jej vzniku až doposiaľ. Tvrdil, že pohľadávku bolo možné proti žalovanému vymôcť v exekučnom podaní, v čase podania návrhu žalovaná nebola platobne neschopná, o ktorej skutočnosti vedela alebo s prihliadnutím na skutočnosti musela vedieť a pri podávaní návrhu na určenie splátkového kalendára žalovaná neuviedla, časť svojho majetku. Tiež tvrdil, že žalovaná riadne a včas neplní súdom určený splátkový kalendár, nakoľko žalobcovi zaplatila z desiatich splátok len jednu, a to 513,42 eur dňa 31.5.2018 a od toho času nebola žiadna ďalšia splátka zaplatená, ktorá skutková okolnosť je samotným dôvodom pre identifikáciu absencie poctivého zámeru podľa § 166g ods. 2 písm. i/ ZKR.

38. Žalovanej bola uznesením Okresného súdu Žilina dňa 29.5.2017 ako dlžníkovi poskytnutá ochrana pred veriteľmi. Uznesením z 23.5.2018 súd určil splátkový kalendár v prospech dlžníka. Súd dlžníka oddĺžil tak, že ho zbavil všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené iba splátkovým kalendárom, a to v rozsahu, v akom nebudú splátkovým kalendárom uspokojené, a dlhov, ktoré sú vylúčené z uspokojenia. Z odôvodnenia bodu 36 uznesenia vyplýva, že dlžník bude poskytovať plnenie pohľadávky nezabezpečeného veriteľa JUDr. Jaroslava Kabáča vo výške 5.134,24 eur v polročných splátkach po 513,42 eur.

39. Odvolací súd sa nestotožnil s tvrdením právneho zástupcu žalobcu, ktorý na pojednávaní uviedol, že žalovaná neplní súdom určený splátkový kalendár a zaplatila len jednu z desiatich splátok dňa 31.5.2018, keďže podľa predmetného uznesenia a z ust. § 168f ods. 1 písm. b/ ZKR vyplýva, že dlžník bude poskytovať plnenie pohľadávky v polročných splátkach. Žalovaná predložila súdu doklad, že uhradila žalobcovi tri splátky po 513,42 eur, a to dňa 31.5.2018, 19.11.2018, 9.5.2019 (č.l. 117), z čoho nesporne vyplýva, že žalovaná predmetný splátkový kalendár plní.

40. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, ktorý uviedol, že ak žalobca tvrdil, že žalovaná nebola platobne neschopná, bolo povinnosťou žalobcu túto domnienku vyvrátiť, keď ju síce žalobca tvrdil, ale nepreukázal žiadnymi dôkazmi. Odvolací súd konštatuje, že ak žalobca v žalobe tvrdil, že žalovaná neuviedla pri podávaní návrhu na určenie splátkového kalendára celý majetok, ktorý vlastní, bolo povinnosťou žalobcu majetok, ktorý žalovaná neuviedla súdu predložiť, vyšpecifikovať a označiť. Keďže tak žalobca neurobil a súd prvej inštancie uviedol, že nemal preukázaný majetok vo vlastníctve žalovanej, ktorý žalovaná neuviedla v návrhu na určenie splátkového kalendára a mal by byť v jej vlastníctve, musel dať odvolací súd za pravdu súdu prvej inštancie, že žalobca toto tvrdenie nepreukázal.

41. Odvolací súd poukazuje na tvrdenie žalovanej, ktorá v vyjadrení k odvolaniu uviedla, že žalobcovi bola celá istina pohľadávky vo výške 16.596,96 eur žalovanou uhradená a v rámci schváleného splátkového kalendára mu v splátkach uhrádza už len zákonné príslušenstvom, teda žalobca má v súčasnej dobe uhradenú celú istinu vyplývajúcu zo zmluvy o pôžičke z 23.4.2001. Tieto tvrdenia žalovanej žalobca nevyvrátil, je teda zrejme, že žalobcovi žalovaná spláca už len úrok z omeškania, ktorý spláca na základe uznesenia Okresného súdu Žilina sp. zn. 2 OdS/1/2017-181 zo 23.5.2018, ktorým súd určil splátkový kalendár. Žalovaná v konaní pred súdom prvej inštancie preukázala, že zaplatila žalobcovi tri splátky po 513,42 eur. Splátkový kalendár teda plní, napriek tomu, že žalobca v konaní tvrdil, že mu bola zaplatená len jedna splátka, čo sa podľa výpisov nezakladá na pravde.

42. Odvolací súd sa stotožnil aj s tvrdením súdu prvej inštancie, že ak mal žalobca k splátkovému kalendáru výhrady, mohol podľa ust. § 168d/ ods. 2 ZKR podať námietku, čo však žalobca neurobil. Potom je podľa názoru odvolacieho súdu nesporné, že žalovaná splátkový kalendár plní, žalobca nepreukázal jednak majetok, ktorý by žalovaná pri návrhu na určenie splátkového kalendára neuviedla, nepreukázal sa v konaní ani nepoctivý zámer žalovanej, a preto nemohol byť žalobca v konaní, v ktorom sa domáhal zrušenia oddĺženia pre nepoctivý zámer žalovanej úspešný.

43. Na základe uvedeného má odvolací súd za preukázané, že námietky žalobcu uvedené v odvolaní nie sú dôvodné, tieto boli vyvrátené v konaní pred súdom prvej inštancie, ktoré skutočnosti sú v napadnutom rozsudku podrobne uvedené a zdôvodnené.

44. Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie sa vysporiadal so všetkými aspektmi zisteného skutkového stavu a podrobne svoje rozhodnutie odôvodnil. Odvolací súd konštatuje, že odôvodnenie prvostupňového rozhodnutia je dostatočné, logické, presvedčivé a právne správne, obsahuje odpovede na všetky relevantné právne otázky v konaní vznesené.

45. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1,2 CSP ako vecne správny potvrdil.

46. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovaná, ktorá bola v odvolacom konaní úspešná má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí podľa ust. § 262 ods. 2 CSP.

47. Rozhodnutie bolo jednohlasne schválené členmi odvolacieho senátu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).